

at betragte som en Gjenbevilling 3,632,000 Kr., og et ikke ubetydeligt Beløb af 300,000 Kr. er forsaavidt et tidligere bevilget Beløb, som det vil findes paa en af de vedtagne Jernbanelove fra forrige Samling og findes opført paa Finantslovsforslaget for næste Aar. Disse 300,000 Kr. ville udgaa af Finantslovsforslaget for næste Aar, idet de ere blevne opførte paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Det Tilbageværende, omtrent 5,700,000 Kr., kan altsaa kaldes Nybevillinger, men derved er rigtignok at bemærke, at en meget stor Del deraf var Udgifter, som vare opførte paa Tillægsbevillingslovsforslaget for forrige Aar, der jo, som bekendt, ikke blev behandlet til Ende.

Formanden (Høgsbro): Exemplarer af de forelagte Lovforslag, ville blive omhandlede.

De af Ministeriet fremsendte Bilag til Forslag til Lov om Tillægsbevilling, ere fremlagte i Bureauet til Efterhyn for ærede Medlemmer,

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjente embeder.

Formanden (Høgsbro): Da Formanden for Udvalget har meddelt mig, at han i Gaar har modtaget Endringsforslag fra Ministeriet til dette Lovforslag, og at han ønsker dem nærmere overveiede i Udvalget, lader jeg denne Sag udgaa af Dagsordenen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Forandring i Grundlovens § 68.

(Lovforslaget findes i Tillæg A).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Scharling: Den, der uden at kende det foreliggende Forslag til en Grundlovsforandring, kun har hørt eller læst det Foredrag, hvormed den høitærede Ordfører for Forslagsstillerne i Lørdags indbragte For-

slaget, vil utvivlsomt have faaet det Indtryk, at der her var Tale om en meget alvorlig Sag, og at der forestod en vigtig Forhandling; den derimod, som uden at have hørt eller set dette Foredrag blot kjenner selve det foreliggende Forslag, vil utvivlsomt være mere fristet til at spørge, om det ikke er en parlamentarisk Spøg, bestemt til at oplive og adsprede under Rigsdagssessionens hidtidige Rødsomhed. Og han vil vistnok styrkes i denne Opfattelse, naar han sammenholder det med det i 1886 af Regjeringen indbragte Forslag til Grundlovsforandring og ser, at Forslaget her, som Rjørnepunkt, har optaget det i sin Tid saa stærkt spottede og haanede Lotteriprojekt fra Regjeringsforslaget, og det i den Grad, at naar Ordføreren dengang under Thingets Munterhed kunde udtale, at Meningen med det da foreliggende Forslag var den, at det første Punktum i Grundlovens § 2 vilde for Fremtiden komme til at hedde: „Den lovgivende Magt er hos Kongen, Rigsdagen og Lotteriet,“ saa kan det med fuld saa megen Føie siges, at Meningen med det foreliggende Forslag synes at være den at forandre det sidste Punktum i samme Paragraf derhen: „Den dømmende Magt er hos Domstolene og Lotteriet,“ og det er næppe uden Grund at, Forslaget allerede populært er døbt „Rigsretslotteriet“. Men end mere fristes man til at spørge, om dette Forslag er alvorlig ment, naar man ser, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Lørdags udtalte den Mening, at det Naturligste havde været, om Regjeringen havde taget Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring op og fremsat Forslag i saa Henseende, og — om jeg forstod ham ret — antydede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Forslagsstillerne tilbels af denne Grund havde tøvet saa længe med at fremsætte Forslag for at se, om Regjeringen ikke skulde komme med et Forslag til en Forandring af Grundloven. Thi det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere næppe kunne være saa naive at vente, at Regjeringen atter skulde komme med et Forslag til en Grundlovsforandring, efter at dette Thing i Januar 1886 ikke blot havde forkastet det da fremsatte Forslag, men negtet det Overgang til anden Behandling og dermed enhver Forhandling om dette Spørgsmaal, og det med den Motivering, som Ordføreren fremsatte, at det var ikke blot fordi Folkethinget erkjender, at det er et slet Forslag, ikke blot fordi Folkethinget ikke erkjender Nødvendigheden af en Forandring af vor nuværende Grundlov, paa ingen Maade, men ganske særligt, fordi Folkethinget ikke kan forhandle Grundloven med denne Re-